

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Samtykke til, at Statsrevisor A. Thomsen nedlægger sit Hverv som saadan.

Formanden: Hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Fællesudvalg i Henhold til Grundlovens § 49 til Valg af 1 Statsrevisor, forsaavidt angaar Regnskaberne for Finansaaret 1918—19 til 1920—21, og 1 Stedfortræder for samme.

Der valgtes: *Sigvald Olsen, L. D. Rasmussen, Mortensen, N. C. Christensen, Alfred Christensen, Niels Petersen, Johs. Fog-Petersen, E. Rasmussen, J. C. Christensen, Klaus Berntsen, Thomas Larsen, Nørhave, Slesbager, Johan Knudsen og Abrahamsen.*

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 7815; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Gamborg): Om det foreliggende Lovforslag har der i Udvalget været højst divergerende Anskuelser, Anskuelser, der har varieret fra Beklagelse over, at Lovforslaget i det hele taget er fremkommet, og Ønsker om at nedsætte de foreslaaede Forhøjelser, og til Krav om yderligere Skærpelse af disse Forhøjelser. Men Tidens haarde Tryk har medvirket til at arbejde Anskuelserne sammen, saaledes

at man til sidst er enedes om at tage Lovforslaget, saaledes som det forelaa.

Da Betænkningen blev skrevet — det vil jeg gerne have Lov til at bemærke —, affattede jeg den saaledes: „Udvalget indstiller Lovforslaget uforandret til Vedtagelse“ og bad Bureauet om at sørge for, at det kom til at staa saaledes. Det er nemlig her i Rigsdagen en daarlig Skik at forme en saadan Indstilling paa den Maade, som den staaar her — desværre: „Udvalget indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse“, hvilket man med et populært Udtryk kan kalde for noget Vrøvl. Det er altsaa ikke lykkedes mig at gennemføre denne lille Reform, jeg havde haabet, at den kunde blive et Eksempel til Efterfølgelse. Jeg vil haabe, at mit forgæves Forsøg alligevel kan have sin Virkning.

Jeg har for øvrigt kun en enkelt Bemærkning yderligere at gøre. Det er oplyst for Udvalget, at Statsbanerne transporterer Automobileer til en urimelig ringe Betaling. Et saadant Automobil fylder en hel Vogn. Ikke desto mindre betales der kun for det efter den laveste Stykgodstakst, og Udvalget har ønsket at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold.

Lovforslaget indstilles altsaa „uforandret til Vedtagelse“.

Raffnsøe: Jeg har ikke noget at tilføje udover, hvad den ærede Ordfører (Gamborg) har sagt, men jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for det Publikum, som kører. Det er særlig Hurtigtogsbilletterne, det gaar ud over i Forslaget. Naar man køber en Billet til et Hurtigtog, køber man den rimeligvis i Haab om at faa en Siddeplads. I Ferien bliver Hurtigtogene — jeg tænker særlig paa Jyllandstogene — dubleret, saaledes at der er rigelig Plads, somme Tider kunde det sikkert godt undværes. Men nu er der atter lige saa mange Staapladsler som Siddepladsler i Togene. Dersom disse Staapladsler saa var nogenlunde ligeligt fordelte, kunde man maaske ikke sige saa meget dertil, men det er i Regelen de yngre og dem, der er lettere til Bens, der indtager Siddepladslerne, og de gamle og svagelige, som kommer til at staa op. Jeg har det i saa frisk Minde som fra i Aftes. Da var nemlig Toget saa overfyldt, at der var mindst lige saa mange, der stod, som der sad. Jeg vil derfor spørge den højtærede Trafikminister, om Togene ikke, naar der er mange rejsende,